

Κύκλος Επιστημονικών Διαλέξεων: «ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΣΟΥ, μια περίεργη πρόταση ελευθερίας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Η Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων, στο πλαίσιο των ποιμαντικών της δραστηριοτήτων, πραγματοποιεί και φέτος Κύκλο Επιστημονικών Διαλέξεων, προσκαλώντας ειδικούς επιστήμονες να αναπτύξουν θέματα που απασχολούν και επηρεάζουν τη σύγχρονη ζωή μας.

Οι διαλέξεις διεξάγονται μια φορά τον μήνα στην αίθουσα του πνευματικού κέντρου του Ιερού Ναού Αγίων Σοφίας, Ιωάννου Χρυσοστόμου και Σπυρίδωνος Καρδίτσης, Καποδιστρίου και 18ης Αυγούστου 41, μετά την ακολουθία του

Εσπερινού.

Η 3η διάλεξη πραγματοποιήθηκε το απόγευμα του Σαββάτου 6 Δεκεμβρίου 2026 και προσκεκλημένος ομιλητής ήταν ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, Δρ. Θεολογίας – Φιλόλογο, με θέμα: «ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΣΟΥ, μια περίεργη πρόταση ελευθερίας».

Ο ομιλητής, αρχικά, ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεο για την ευγενή του πρόσκληση και την πατρική του αγάπη και επεσήμανε ότι με τον Σεβασμιώτατο υπάρχει σύνδεσμος από πολλών ετών χάρις στον Άγιο Σπυρίδωνα, τον προστάτη της Κέρκυρας, αφού ο ομιλητής, παρότι είναι έπηλυσ στο νησί, νιώθει, όπως και ο Σεβασμιώτατος που κατάγεται εκ Κερκύρας, την αγάπη και την προστασία του Αγίου έντονη στη ζωή του.

Στη συνέχεια, τόνισε τον λόγο μιας μεγάλης θεολογικής προσωπικότητας της εποχής μας, του αειμνήστου Μητροπολίτου Διοκλείας Καλλίστου Γουέαρ, ο οποίος επεσήμανε ότι ο 21ος αιώνας θα είναι για την Εκκλησία η πρόκληση και να συμβάλει στην αντιμετώπιση του ανθρωπολογικού ερωτήματος “τι είναι ο άνθρωπος;”, ενώ μέχρι σήμερα η Εκκλησία είχε να αντιμετωπίσει το ερώτημα του Θεού, σχεδόν μέχρι τον 10ο αιώνα, και κατόπιν το ερώτημα τι είναι η ίδια η Εκκλησία. Ο ομιλητής υπενθύμισε τη βιβλική διήγηση ότι ο άνθρωπος είναι πλασμένος κατ’ εικόνα Θεού και έχει ως προορισμό του την ομοίωση.

Κύρια χαρακτηριστικά της εικόνας του Θεού είναι η ελευθερία και η αγάπη. Και τα δύο είναι αλληλένδετα. Δεν μπορεί να είναι ο άνθρωπος ελεύθερος αν δεν αγαπά, αν δεν μοιράζεται, νικώντας το “εγώ” του, τα πάθη του, τον εαυτό του που αυτοθεώνεται, δεν μπορεί να αγαπήσει ο άνθρωπος, αν δεν ελευθερωθεί από την αμαρτία που τον καθιστά αυτάρκη έναντι του Θεού και του πλησίον.

Στη συνέχεια, έκανε μία ανάλυση του δυτικού κόσμου και πολιτισμού, στον οποίο ανήκουμε. Τόνισε ότι ο δυτικός πολιτισμός δεν θεωρεί ότι εκ φύσεως ο άνθρωπος υπάρχει για να συνυπάρχει στην πόλη, για να σέβεται τα δικαιώματα του συνανθρώπου του, για να αντιτάσσει στην δικαιοσύνη την αγάπη και να ζει την ιστορία ως πορεία προς τα έσχατα, γραμμικά δηλαδή, τουτέστιν να πιστεύει στην ανάσταση των νεκρών και να μην ακολουθεί τον μηδενισμό των καιρών μας, ενώ η δημοκρατία της εποχής μας, μολονότι στηρίζεται στην ελευθερία, έχει λησμονήσει τη διακονία της αγάπης και έχει κυριευθεί από το ήθος της εξουσίας, που υποδουλώνει τον άνθρωπο στα πάθη του.

Ο ομιλητής έκανε αναφορά στον στοχασμό του Όσβαλντ Σπένγκλερ, ο οποίος θεωρεί ότι ο δυτικός πολιτισμός είναι ένας φαουστικός πολιτισμός, κατά τον λογοτεχνικό ήρωα του Γκάιτε, δηλαδή το ανθρωπολογικό του πρότυπο είναι η με κάθε τρόπο και μέσο επικράτηση του ιδίου θελήματος. Γι' αυτό και ο πολιτισμός μας έχει οδηγηθεί στην κυριαρχία της τεχνολογίας, η οποία, στην πραγματικότητα, οδηγεί στην υποταγή της ελευθερίας των πολλών μέσω ενός "καισαρισμού", δηλαδή στην παρουσία ηγετών χωρίς ήθος και αξίες, αλλά με γνώμονα είτε οι ίδιοι είτε ο λαός που ηγούνται να επικρατήσουν στους πάντες, κάτι το οποίο βλέπουμε στις μεγάλες Δυνάμεις της εποχής μας.

Σ' αυτό το πλαίσιο η ορθόδοξη παράδοση υπενθυμίζει την κατά φύσιν κατάσταση του ανθρώπου που είναι η αγάπη και η ελευθερία. Βλέπει τη ζωή στην προοπτική του "γεννηθήτω το θέλημά σου", δηλαδή στη σχέση με τον Θεό που μας δίνει υπομονή και επιμονή, που μας κάνει να Τον εμπιστευόμαστε, γιατί προσδοκούμε την ανάσταση. Έτσι, οι άγιοι της πίστης μας μάς δείχνουν τον δρόμο της απάρνησης του ιδίου θελήματος, τον δρόμο της μετανοίας, τον δρόμο της προσευχής, ως δρόμο αληθινής, έστω και περίεργης, ελευθερίας που λυτρώνει.

Το ήθος αυτό το βρίσκουμε στην θεία λειτουργία, εκεί όπου δοξάζουμε τον Θεό για όσα μας έδωσε ευχαριστώντας Τον, κυρίως για την ενανθρώπησή Του, τη Σταύρωση και την Ανάστασή Του, που είναι το πατρικό Του αγκάλιασμα να ελευθερωθούμε από τα πάθη μας και να οδηγηθούμε στην οδό της βασιλείας.

Αυτό το λειτουργικό ήθος και ο πνευματικός αγώνας είναι ο τρόπος της ελευθερίας μας ως προσώπων και της συνάντησής μας εν αγάπη με τον πλησίον. Αυτή είναι και η πρόταση της Εκκλησίας στον παρακμάζοντα πολιτισμό μας!

Ο Σεβασμιώτατος, λαμβάνοντας τον λόγο κατά τη διάρκεια της διαλέξεως, εξέφρασε τη βαθιά του αγωνία για το πώς η Εκκλησία μπορεί σήμερα να μεταδώσει ουσιαστικά και αποτελεσματικά το πνευματικό μήνυμα της Ορθοδοξίας μέσα σε μια εποχή αδιαφορίας, αποστασίας και ηθικής έκπτωσης. Τόνισε ότι το ζητούμενο δεν είναι η κατανόηση των πνευματικών αληθειών από όσους βρίσκονται εντός Εκκλησίας, αλλά το πώς αυτές οι αλήθειες θα βγουν έξω, στον δρόμο, στα σχολεία και σε όλους τους χώρους της καθημερινότητας, ώστε να συναντήσουν και να αγγίξουν τον άνθρωπο.

Αναφέρθηκε στην πνευματική απόσταση που παρατηρείται σε δυτικές χριστιανικές κοινότητες, υπογραμμίζοντας ότι η απουσία του βιώματος της Αναστάσεως οδηγεί σε μια πίστη χωρίς αληθινή ελπίδα. Σε αντίθεση με αυτό, σημείωσε πως η ελευθερία του ανθρώπου βρίσκεται μέσα στη Θεία Λειτουργία και στον πνευματικό

αγώνα που απελευθερώνει από τα πάθη και τον κακό εαυτό.

Μοιράστηκε ακόμη μια πρόσφατη εμπειρία από επίσκεψη σε σχολείο, όπου οι μαθητές εξέφρασαν απορίες γύρω από το θέμα της καύσεως των νεκρών, δείχνοντας άγνοια βασικών θεολογικών αληθειών και ενδιαφέρον μόνο για το αν θα «τους διαβάσουν». Αυτό του έδωσε την ευκαιρία να μιλήσει για την ιερότητα του ανθρωπίνου σώματος και να αναδείξει την ανάγκη για ουσιαστική κατήχηση.

Με εμφανή στεναχώρια αναφέρθηκε και στη γενικότερη κοινωνική παρακμή που αντικρίζει καθημερινά, σημειώνοντας ότι πολλές φορές αισθάνεται πίεση βλέποντας τους ανθρώπους να μην χαίρονται και να μην καλλιεργούν το φως του Χριστού που ήδη φέρουν. Ταυτόχρονα διερωτήθηκε τι άλλο μπορεί να προσφέρει πέρα από τον λόγο και την προσευχή μέσα σε μια κοινωνία που δοκιμάζεται.

Στη συνέχεια, ο δεύτερος ομιλητής συμμερίστηκε τις ίδιες αγωνίες και πρόσθεσε πρακτικές σκέψεις. Θύμισε, μεταξύ άλλων, το παράδειγμα από τον Μυστικό Δείπνο του Ντα Βίντσι, εξηγώντας πώς η απώλεια της πνευματικής ελευθερίας αλλοιώνει τον άνθρωπο. Επισημάνθηκε η έλλειψη εμπράκτου αγάπης στις σχέσεις, η υπεροψία του «έχω δίκιο» και η ανάγκη οι χριστιανοί να κάνουν ένα βήμα πίσω με πνευματικό φιλότιμο, ώστε να συναντήσουν πραγματικά τον άλλον.

Τονίστηκε η κεντρικότητα της Θείας Λειτουργίας ως τόπου αληθινής συνάντησης με τον Θεό και η ανάγκη η Εκκλησία να είναι παρούσα στη ζωή των ανθρώπων μέσα από την προσέγγιση, τη διακριτική ακρόαση και τη μαρτυρία της αγάπης. Αναφέρθηκε ακόμη ότι πολλές φορές η «ανταρσία» των νέων δεν είναι παρά έκφραση της διαφορετικότητάς τους και ότι όσα απορρίπτουν στην αρχή μπορεί αργότερα να καρποφορήσουν.

Επισημάνθηκε ότι η Εκκλησία κινδυνεύει να χάσει την ταυτότητά της όταν, στην προσπάθεια να προσεγγίσει, απομακρύνεται από την ουσία και τα σύμβολά της. Η πραγματική αλλαγή έρχεται όταν είμαστε ενεργά παρόντες, με πίστη, αγάπη και μετάνοια, γινόμενοι οι ίδιοι μέρος της μεταμόρφωσης που ζητούμε για τον κόσμο.

Στο τέλος, της διαλέξεως, ο Σεπτός μας Ποιμενάρχης ευχαρίστησε θερμά τον πατέρα Θεμιστοκλή για όσα κατατέθηκαν και για την ευκαιρία που δόθηκε σε όλους να συλλογιστούν ξανά ουσιώδεις αλήθειες της πίστεως. Τόνισε ότι όσοι βρέθηκαν απόψε εκεί δεν πρέπει να λησμονούν πως ο Χριστός μάς ελευθέρωσε με την ένσαρκη οικονομία του, με το πάθος, τον σταυρικό του θάνατο και την ένδοξη Ανάστασή του. Μας χάρισε την ελευθερία και μας ανέδειξε θεοειδείς ανθρώπους, όπως διδάσκει ο ιερός Χρυσόστομος.

Υπογράμμισε ότι ο αγώνας όλων είναι να ζήσουν αυτή την ελευθερία, να

ενσκήψουν στη ζωή του Χριστού, της Εκκλησίας και των Αγίων, ώστε να βιώσουν όσα Εκείνος προσφέρει. Ανέφερε ακόμη ότι η αποψινή διάλεξη, ενταγμένη στο πρόγραμμα του Δεκεμβρίου και προεόρτια των Χριστουγέννων, προσφέρει πολλά εναύσματα για να αναλογισθούμε πού υπολειπόμαστε. Και αυτό είναι, όπως είπε, πολύ βασικό, διότι μέσα από αυτή τη συνειδητοποίηση μπορούμε να πραγματοποιήσουμε τη δική μας ηρωική έξοδο από τον φαύλο εαυτό μας και να ζήσουμε την αληθινή απελευθέρωση εν Χριστώ.

ορεία στη
θεού.

